

BIG GANGE OLLIE

(Aunt Ollie's Home Away From Home)

Klucht in twee bedrijven

door

PAT COOK

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BIJ TANTE OLLIE – AUNT OLLIE’S HOME AWAY FROM HOME** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAT COOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 1995 © by Eldridge Publishing Company

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR: PAT COOK. De eerste keer dat Pat Cook het genoeg smaakte zijn werk in druk te zien verschijnen was toen hij nog op de high school in Frankston (Texas) zat en voor de schoolkrant schreef. Daarna schreef hij tijdens de zomer een column voor het plaatselijk nieuwsblad. Pas toen hij college liep en de filmversie van “The Odd Couple” van Neil Simon zag, besloot hij te proberen toneelstukken te schrijven. Zijn eerste eenakter, “The Boys in the Hall”, een stuk over het leven in studentenhuizen, werd uitgevoerd op het Lon Morris Junior College in 1968 en ligt sindsdien in een of andere vergeten vuilnisvat. Nadat hij verhuisd was naar Houston kreeg hij al snel andere schrijfoverdrachten van AstroWorld en voor educatieve radio, nachtclubs en lokale televisie. Zijn eerste toneelstuk werd zes jaar later gepubliceerd. Maar het schrijven was nog steeds iets wat hij er bij deed naast diverse andere baantjes als pianospelen in een pizzatent, acteren in lokale reclamespots, industriële films en op het toneel, decors bouwen en het verkopen van piano’s en orgels. Er werden echter steeds meer stukken van hem gepubliceerd en ondertussen had zijn vrouw, Rose Ann, hem de vreugde van het gebruik van een computer bijgebracht. Dit, gekoppeld aan zijn overtuiging dat hij al het andere moest laten vallen om fulltime te gaan schrijven, bleek een keerpunt in zijn leven te zijn. Hij heeft bijna honderd toneelstukken geschreven die bij zeven verschillende uitgeverij zijn uitgegeven. Diverse daarvan zijn in het Nederlands en Duits vertaald. Hij gelooft sterk in de oude uitdrukking: “Hoe harder ik werk, hoe meer het geluk me toelacht” en dat iedereen een verhaal te vertellen heeft, een droom najaagt. “En geloof me, als ik het kan, kan iedereen het!”

AUNT OLLIE’S HOME AWAY FROM HOME
by
PAT COOK

PERSONEN

(5 dames, 5 heren)

OLLIE: een aardige plattelandsvrouw van midden veertig. Ze is het brein en het hart van de onderneming.

HANNES: een nogal dwarse man, veertiger, neemt het niet zo nauw met de waarheid.

BERTHA: de kokkin, een opvliegende vrouw van midden dertig.

JUDITH POMMEROOY: een verwaand vrouwmens uit de gegoede stand, achter in de veertig.

AGAATH TRUFFEL: de timide secretaresse van Judith, midden dertig.

THÉ (THEA) BRAND: een weetgierige studente psychologie, midden twintig.

TIMMY KOOY: soort wetenschapper, omstreeks dertig

PADDE: trainer van muilezels, echte boerenkinkel.

MAX PAKKER: uit de klei getrokken oplichter, achter in de veertig

BRIGADIER HOLLEWEG: dikke dorpsdiender.

DECOR:

De klucht speelt zich af in een herberg, ergens op een afgelegen plek op het platteland. We bevinden ons in het voornaamste vertrek van "Bij Tante Ollie", een ruime, nogal rommelige kamer. Een grote, duidelijk veelgebruikte sofa staat rechtsvoor bij een open haard, die geflankeerd wordt door twee ramen in de rechterwand. Bij de sofa staan een grote leunstoel en een salontafel. Een nogal versleten "antieke" eettafel staat linksachter, met zes min of meer bij elkaar passende stoelen. Tegen de linkerwand staat een groot bureau met daarop een telefoon. Verder staan er wat losse stoelen, bijzettafeltjes, planten e.d. in het vertrek. Er zijn drie deuren. Rechts de voordeur, achter de keukendeur en in de linkerwand is een deur

die leidt naar de spelletjeskamer. Tevens is er in de achterwand een trap die leidt naar de kamers boven. Het is duidelijk te zien dat de herberg bij een meer in een bosrijke omgeving staat, want aan de wanden hangen opgezette vissen en dierenhoofden tussen foto's van vissers en kampeerders.

REKWISIETEN:

Tijdschriften voor op de salontafel.

Vliegenmepper voor Ollie.

Telefoon, grote zware vaas, kamersleutel, hotelregister en pen op het bureau. Een fles met kurk in een onderste la van het bureau.

Koekenpan voor Bertha.

Natte handdoek voor Hannes.

Diverse koffers en beautycase voor Bertha.

Verrekijker voor Timmy.

Kippenpootjes voor Padde.

Schrijfblok en pen voor Thé.

Koffer voor Timmy.

Tafelkleed en borden voor Bertha.

Twee dezelfde kannen en een (afgebroken) passend oor.

Drinkglazen.

Pillen voor Agaath.

Pleisters voor Hannes en Padde.

GELUIDSEFFECTEN:

Auto met slecht afgestelde motor; claxon; luid maar gedempt gekletter; blaffende honden; 2 dichtslaande autodeuren; luide tik tegen metaal; balkende ezel; donderslag; luid elektrisch gezoem; luide donderslag; explosie in de verte; een luid maar van veraf komend "zoeffff" geluid.

SYNOPSIS VAN DE SCÈNES:

EERSTE BEDRIJF

1e scène:

2e scène:

TWEEDE BEDRIJF

1e scène:

EERSTE BEDRIJF

1e scène

(ALS HET DOEK OPGAAT zien we OLLIE en HANNES onbeweeglijk bij de sofa staan. Ollie heeft een vliegenmepper en staat op het punt te meppen. Ze kijken allebei strak naar iets. Tenslotte zegt Ollie iets.)

OLLIE: Waarom kruipen ze altijd de sofa in?

HANNES: Tjaaaa, zo doen ze dat nu eenmaal, dat soort beestjes. Voornamelijk vrouwtjes. Vooral als ze in verwachting zijn.

(OLLIE kijkt boos naar HANNES.)

OLLIE: Je net zoveel van dat beest gezien als ik. En dat was iets tussen een glimp en helemaal niets.

HANNES: Ik heb het schatje gezien, heus. Blauw en groen, bijna fluorescerend met vleugels zoals die van een tweedekker, niet zozeer boven en beneden, maar meer wat je noemt gelaagd, weet je, zoiets als de wasdroger, en voelsprietten die een paar centimeters boven het hoofd uitstaken... *(OLLIE slaat HANNES met de vliegenmepper)* Hé, waar doe je DAT voor?

OLLIE: Nou, het drong net tot me door dat ik dat beestje leuker vind dan jou.

HANNES: *(loopt naar de voordeur)* Hé, als jij dat beestje los wil laten zodat je wraak op mij kan nemen, moet je vooral gang gaan.

OLLIE: Dankjewel, Hannes, dat is ontzettend aardig van je. Waar is het geweer?

HANNES: Laat die sofa maar één grote infectiebron worden. Ik ben alleen maar je broer. Het zal mij verder worst wezen.

OLLIE: *(loopt naar het bureau)* Dan zal ik je in plakjes snijden.

(Ze pakt de telefoonhoorn en draait een nummer. De vliegenmepper houdt ze nog steeds vast.)

HANNES: Maar ik zeg je, laat er eentje los en ze vermenigvuldigen zich als katten in het huis van een weduwe. Voordat de week voorbij is, stikt het ervan, let op mijn woorden.

OLLIE: Je hebt het niet gezien, je weet niet wat het is en je weet niet waarover je praat. *(ze tikt ongeduldig met haar voet op de grond terwijl ze wacht)*

HANNES: *(na even een stilte)* Sprinkhanus Carnivorosis. *(OLLIE kijkt*

kwaad naar hem) Een echte bloedzuiger ook. Ik zag 'm ooit een esdoorn te pakken nemen en binnen het uur was al het sap eruit.
OLLIE: Ik wou dat ik zo bofte. Als er ooit eentje jou te pakken krijgt, blijven alleen je schoenen over. Wat is er aan de hand op het station? *(eindelijk wordt er opgenomen)* O, hé, ben jij dat Myrna? Met Ollie.

HANNES: *(loopt naar de sofa)* Het lijkt me dat ik iets had moeten doen vanmorgen. *(hij kijkt de sofa na, gaat zitten en rekt zich uit)*

OLLIE: Was de bus van kwart over tien op tijd? Mooi. Heb je onze stationwagen daar gezien? Ja, Bertha zou een paar mensen ophalen. O, dat heeft ze gedaan. De stationwagen was er en wat? *(ze kijkt even snel naar HANNES)* Er kwam rook onder de kap uit?

(Opeens klinkt het afschuwelijke GELUID van een auto waarvan de motor verkeerd afgesteld is en die knarsend tot stilstand komt. Er wordt GETOETERD.)

HANNES: *(knipt met zijn vingers)* Waterpomp! Ik had de waterpomp in de stationwagen moeten vervangen.

OLLIE: Nou, wat is er toen gebeurd? O, Bertha heeft het zelf gedaan? Wat? Nee, ik denk dat ze net aangekomen zijn. Of anders is het orkaanseizoen zojuist begonnen. *(ze legt neer)*

HANNES: *(let niet op)* Weet je, een auto kan maar zo'n dertig kilometer zonder water, tenzij ie heel erg voor de wind heeft. En het hangt er ook van af of de weg stijgt of daalt. *(OLLIE pakt een vaas en gaat achter HANNES staan. Ze denkt even na, schudt dan haar hoofd en zet de vaas weer neer.)* En als ie bij de start goed nat is en een geschikte heuvel kan vinden, denk ik dat ie nog wel zo'n vijftien kilometer meer kan doen, heuvel af natuurlijk. *(OLLIE krijgt een ander idee. Ze wriemelt met haar vingers alsof ze een spin is en laat haar vingers langzaam dalen op het hoofd van HANNES)* Ik weet nog dat ik ooit die oude Daf had, je zou zweren dat ie helemaal geen radiator had, zoals die optrok en... *(hij voelt haar vingers op zijn hoofd. Hij probeert haar weg te slaan en hij springt overeind)* Potjandrie-endertig, wat is...!

OLLIE: *(houdt haar handen omhoog)* Sprinkhanus Carnivorosis. *(ze reikt naar zijn nek)* In staat om alle sap uit iemand te persen in minder dan een... *(er wordt weer GETOETERD)* Niet te geloven dat ze het hierheen gered hebben.

HANNES: En jij was ongerust.

OLLIE: Ga naar buiten en help met de bagage voordat ik een vaas pak en die op je hoofd kapot sla.

HANNES: Ik snap niet dat sommige mensen 's morgens vroeg al zo chagrijnig zijn, vooral niet op een dag die zo heet belooft te worden als vandaag. *(hij loopt naar de voordeur)* Help me herinneren aan die tijd veertien, vijftien jaar geleden...

OLLIE: *(in zichzelf)* Hoe krijg ik hem betrokken?

HANNES: Want DAT was een hittegolf. Je kon een ei op je arm bakken als je lang genoeg buiten bleef. En het punt is... *(hij opent de deur en BERTHA stormt naar binnen en grijpt naar HANNES' nek)* Potjan...!

(HANNES duikt snel weg en rent naar achter de eettafel.)

BERTHA: *(jaagt hem na)* Ik verMOORD je, Hannes!

HANNES: Wat bezielt jou?!

BERTHA: Mij? Probeer jij maar eens het dorp uit te rijden met je gezicht in de rook. Alsof ik in een snelkoker voor zes personen zat!

(Ze zit HANNES achterna achter de sofa.)

OLLIE: Bertha!

BERTHA: Ik verMOORD hem! *(ze pakt de vaas)* Kom op, Hannes. Wees een vent! Je kunt toch net doen alsof, niet? Het kan me niet schelen of je Ollies broer bent!

OLLIE: *(trekt de vaas terug, nog steeds met de vliegenmepper in haar hand)* Hé! Als je hem hier mee slaat geeft dat alleen maar een enorme troep. En ik heb een hoop geld voor dat ding betaald.

BERTHA: *(komt dichterbij HANNES toe)* Kom hier, Hannes. Als ik hiermee klaar ben, moeten er twee dingen gerepareerd worden. De waterpomp en je gezicht!

HANNES: *(deinst achteruit)* Je beseft toch wel dat je dit alleen maar doet in het heetst van de strijd! Je zou eerst wat moeten afkoelen.

BERTHA: Inderdaad. En dan jou meteen koud maken. Mij met die stoommachine laten rijden zonder de minste waarschuwing. Er waren vijf mensen die dachten dat ik aan het sproeien was tegen muggen! Ik verMOORD je!

(Ze jaagt achter HANNES aan en beiden gaan af door de keukendeur.)

(Nadat ze afgegaan zijn, zet OLLIE de vaas neer en loopt naar de voordeur, die ze open doet.)

OLLIE: *(roept naar buiten)* Hallo! Welkom “Bij Tante Ollie”! Stap allemaal uit en kom erin! Toe maar. Draai dat raampje naar omlaag. Hoi! Hier zo! Juist ja. Kom maar naar binnen. Maak je geen zorgen om de bagage. Hannes komt er zo aan en die zal jullie koffers pakken. *(opeens klinkt er GELUID uit de keuken – het geluid van iemand die met een koekenpan op het hoofd geslagen wordt. En inderdaad, BERTHA komt de keuken uit en houdt triomfantelijk een grote koekenpan omhoog. OLLIE ziet dit aan en wendt zich dan weer tot haar gasten)* Bertha komt er zo aan voor jullie koffers.

BERTHA: O, zeker! *(ze zet de koekenpan met een plof op de eettafel neer en loopt naar de voordeur)* Ik moet de maaltijden verzorgen, de stationwagen rijden en nu de koffers dragen. Wat doet Hannes eigenlijk nog?

OLLIE: *(legt de vliegenmepper neer)* Is hij bij bewustzijn?

BERTHA: Is hij dat ooit? *(OLLIE kijkt boos naar haar)* Hé, ik heb hem nauwelijks geraakt, maar als hij zich niet op het laatste moment omgedraaid had, had ik hem midden op zijn vette neus geraakt.

OLLIE: *(terug naar haar gasten)* Kom erin. Juist ja, Gewoon de deuren opendoen. Wees gerust, alles komt goed. Goed zo. Gewoon uit de auto stappen. Nu... *(buiten begint een troep honden te BLAFFEN alsof ze naar de stationwagen rennen)* O, nee! Niet doen!

(GELUID van dichtslaande portieren. OLLIE wendt zich tot BERTHA.)

BERTHA: Ik weet het, dat hoef je me niet te zeggen. Trek de honden van de gasten af. Maak de maaltijden klaar, rij de stationwagen, sjouw met die tas, til die zak op.

OLLIE: Wil je naar buiten gaan voordat die stomme honden de verf weer van de stationwagen likken?!

BERTHA: *(loopt naar de voordeur)* Ik heb je gezegd geen waterverf te gebruiken.

OLLIE: Het zal wel moeten, zoals wij iedere keer de naam van deze tent veranderen.

BERTHA: Dat mag je zeggen! *(ze kijkt naar buiten en schreeuwt naar de gasten)* Ik kom eraan! Nee! Niet je hand uit het raam steken! Wacht! *(ze gaat haastig af)*

(HANNES komt op uit de keuken met een natte handdoek om zijn hoofd.)

HANNES: Wat een venijnig wijfie, hè?

OLLIE: *(loopt naar het bureau)* Dat is je eigen schuld.

HANNES: Ja, dat weet ik. Maar ik ben niet meer de bokser die ik vroeger was. Toen ik nog op kermissen bokste, was ik zo snel dat niemand me kon raken.

OLLIE: Tegenwoordig WIL niemand je meer aanraken. En je hebt nooit op kermissen gebokst. *(ze bekijkt wat rekeningen die op het bureau liggen)*

HANNES: Och, ik heb het je nooit verteld omdat ik je niet ongerust wilde maken. *(hij hangt de handdoek om zijn nek alsof hij een atleet was en begint allerlei bewegingen te maken alsof hij een bokser was)* Tja, "Gladde Hannes" werd ik genoemd. Veertien gevechten en geen handschoen die me ooit geraakt heeft. En ik was ook heel sportief. Maar ik moest het opgeven na mijn gevecht met Kees Maartens. Ik had per ongeluk zijn tanden kapot geslagen.

OLLIE: *(kijkt naar hem)* Heel sportief, hè?

HANNES: Nou ja, hij had ze niet in toen. Nu weet ik het weer. Hij draaide met zijn hoofd en opeens komt zijn gebit op me af gevlogen als een hockeybal van een tandarts. Ja ja, voor een man van achtenzestig was hij nog behoorlijk rap. *(hij kijkt naar OLLIE)* Bekijk je de rekeningen weer?

OLLIE: *(probeert een lade open te trekken)* Behoorlijk vervelend. Wat een rot la! Maar ik hoop dat dit ons zal redden. Er komt straks een knaap die iets zoekt om in te investeren. Hij heet J.D. Pommerooy. *(ze staat op en wijst naar HANNES)* En wij gaan heel aardig tegen hem zijn, nietwaar?

HANNES: *(deinst achteruit)* Je zegt WIJ maar je bedoelt MIJ, niet?

OLLIE: Omdat gewoonlijk als WIJ in moeilijkheden geraken JIJ daarvoor verantwoordelijk bent. Ik wil niet dat je je fantastische verhalen of wilde plannen aan een argeloze maar betalende gast opdringt.

HANNES: *(voelt aan zijn hoofd)* Ik denk dat ik misschien een hersenschudding heb, ik voel me wat slapjes...

OLLIE: Luister, als het moet zal ik die J.D. Pommerooy opvrijen. En als dat niet helpt, bind ik hem vast en dreig hem met een stok! Maar jij gedraagt je. Hoor je me, Hannes?

HANNES: Ik hoor je! Jij wilt niet dat ik met een van mijn plannetjes kom zodat je een van JOUW plannetjes kunt uitvoeren.

(De honden beginnen weer te BLAFFEN.)

OLLIE: Voor een knaap met hersenschudding heb je het snel door.

En dan nog iets. Ga naar buiten en sluit die vuilnisbakkies op. Het valt voor gasten niet mee hier te genieten als er een hond aan hun benen knauwt.

(Plotseling vliegt de deur open en komen JUDITH, THÉ en AGAATH haastig op, allen buiten adem. Eenmaal binnen slaan ze de deur dicht, halen een paar keer diep adem en kijken dan naar OLLIE en HANNES.)

HANNES: Jullie zouden niet zo hard moeten rennen op een dag als vandaag. *(de gasten kijken kwaad naar HANNES. OLLIE grijpt de vliegenmepper en mept hem. Hij pakt de mepper van haar af)*

OLLIE: Let maar niet op hem, nog even en hij is dood. Hallo, ik ben Tante Ollie, hartelijk welkom "Bij Tante". Ik ben heel blij dat jullie vandaag gekomen zijn. Jullie kamers zijn net gereed en ik weet dat jullie het hier heel fijn zullen vinden. *(de DRIE DAMES staan nog steeds bij elkaar en staren haar aan)*

HANNES: *(in vertrouwen tegen OLLIE)* Dit staat me niks aan. Ik heb zo'n blik vaker gezien. Toen ik aan het stierenvechten was en het beest zijn hoofd liet zakken...

OLLIE: *(loopt naar de DAMES)* Kom, kom, laten we rustig aan doen. Ga maar even lekker op de sofa zitten dan breng ik het hotelregister naar jullie toe. *(ze wijst de gasten de sofa)* Hoort bij onze persoonlijke aanpak. U gaat zitten en neemt uw gemak ervan en wij zorgen voor alles.

JUDITH: *(ijzig)* Wat waren dat voor beesten buiten? Ik had beslist NIET verwacht toetgetakeld te worden terwijl we arriveerden bij die pokkenherberg hier.

HANNES: Dat hoort OOK bij onze persoonlijke aanpak.

(THÉ kijkt rond, begint de dingen om haar heen te appreciëren. AGAATH gaat stilletjes zitten en pakt een tijdschrift van de tafel.)

OLLIE: Dat kan ik uitleggen. Er komen hier veel jagers en de honden dachten waarschijnlijk dat er weer zo'n groep aankwam.

JUDITH: Ik hoop dat we ze niet teleurgesteld hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto